

დანიელის წიგნი — ოცდაათი

შიშის ჟამი

Jeff Pippenger

2023-12-25

ბელშაცარის შიში იდუმალი ხელწერის წინაშე მიუთითებს არა მხოლოდ მის სიკვდილსა და ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოს დასასრულზე, არამედ აგრეთვე წინასწარმეტყველური ისტორიის იმ მომენტზე, როდესაც შიში იპყრობს დედამიწის მეფეებს. მათი შიში წარმოშობილია ისლამის „აღმოსავლეთის ქარის“ მიერ. მათი შიში არის მშობიარე ქალის შიშით, რითაც აღინიშნება თანდათანობით მზარდი ტკივილი, რომელიც სულ უფრო და უფრო სწრაფი ტემპით მოდის. შიში იწყება ბელშაცარის ნადიმის „საათზე“, თუმცა თავდაპირველად იგი 2001 წლის 11 სექტემბერს მოვიდა. ამის შემდეგ ქარები იწყებენ გაცურებას იმ ოთხი ანგელოზის ხელებიდან, რომელნიც მათ აკავებენ ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ჟამს. ტვიროსის გამო გლოვა, რომელსაც ეზეკიელი ასახელებს, ტვიროსს განსაზღვრავს წინასწარმეტყველური შეკითხვის დასმით: „რომელი ქალაქი არის ტვიროსის მსგავსი, ზღვის შუაგულში დაღუპულივით?“

თარშიშის ხომალდები გიგალობდნენ შენს სავაჭროში; და აღივსე და დიდად განსდიდი ზღვათა შუაგულში. შენმა მენიჩებებმა დიდ წყლებში შეგიყვანეს; აღმოსავლეთის ქარმა დაგამსხვრია ზღვათა შუაგულში. შენი სიმდიდრე, შენი ბაზრები, შენი საქონელი, შენი მეზღვაურები და შენი მესაქენი, შენი ნაპრაღთა შემკვრელნი, შენი ვაჭრობის მოქმედნი, და ყველა შენი მეზრმოლი, რომელნიც შენში არიან, და მთელი შენი კრებული, რომელიც შენს შუაგულშია, დაეცემა ზღვათა შუაგულში შენი დაღუპვის დღეს. გარეუბნები შეიძვრებიან შენი მესაქეთა ღაღადის ხმისაგან. და ყოველი, ვინც ნიჩაბს ხმარობს, მეზღვაურნი და ზღვის ყოველი მესაქე, ჩამოვლენ თავიანთი ხომალდებიდან, ხმელეთზე დადგებიან; და შენს წინააღმდეგ გააგონებენ თავიანთ ხმას, მწარედ შეჰღალადებენ, თავზე მტვერს დაიყრიან და ფერფლში გაიგორებენ თავს. და შენ გამო თავს სრულიად გადაიპარსავენ, ჯვალოს შემოისარტყამენ და შენზე იტირებენ გულის სიმწართა და მწარე მოთქმით. და თავიანთ მოთქმაში შენზე გოდებას წარმოთქვამენ და დაგიტირებენ, იტყვიან: რომელი ქალაქი არის ტვიროსის მსგავსი, ზღვის შუაგულში დაღუპულივით? როცა შენი საქონელი ზღვებიდან გამოდიოდა, მრავალ ხალხს ავსებდი; შენი სიმდიდრისა და ვაჭრობის სიმრავლით ამდიდრებდი დედამიწის მეფეებს. იმ ჟამს, როცა ზღვები დაგამსხვრევდნენ წყლის სიღრმეებში, შენი საქონელი და მთელი შენი კრებული, რომელიც შენს შუაგულშია, დაეცემა. კუნძულთა ყველა მკვიდრი განცვიფრდება შენზე, და მათი მეფენი ძლიერ შეძრწუნდებიან, სახე შეეცვლებათ შიშისგან. ხალხთა შორის ვაჭრები დაგისტვენენ; საშინელებად იქცევი და აღარასოდეს იარსებებ. ეზეკიელი 27:25–36.

ტვიროსი არის ის ქალაქი, ანუ სამეფო, რომლის გამოც დედამიწის ვაჭარნი მწარედ ტირიან და შემდეგ კითხულობენ: „რომელი ქალაქია ტვიროსის მსგავსი?“ ამას ისინი

აკეთებენ იმ „ჟამს“, როდესაც ქალაქი ზღვაში იმსხვრევა. გამოცხადების მეთვრამეტე თავში ტვიროსის მეძავი, რომელიც რომის მეძავია, რომელმაც მრუშობა ჩაიდინა დედამიწის მეფეებთან და რომელიც გაიგივებულია იმ დიდ ქალაქთან, რომლის სასჯელიც მოდის ერთ საათში და ერთ დღეში. იგი არის ის ქალაქი, რომელიც მოთქმით მტირალი მეფეებისა და ვაჭრებისგან აღძრავს ამ წინასწარმეტყველურ შეკითხვას.

ამიტომ მოვა მასზე მისი წყლულებანი ერთ დღეში: სიკვდილი, გლოვა და შიმშილი; და იგი სრულიად დაიწვება ცეცხლით, რადგან ძლიერია უფალი ღმერთი, რომელიც მას ასამართლებს. და ქვეყნიერების მეფენი, რომელნიც მასთან იმრუშეს და განცხრომით ცხოვრობდნენ, იტირებენ მასზე და იგლოვებენ მის გამო, როცა იხილავენ მისი წვის კვამლს; შორს დადგებიან მისი სატანჯველის შიშით და იტყვიან: ვაი, ვაი, დიდო ქალაქო ბაბილონო, ძლიერო ქალაქო! რადგან ერთ საათში მოვიდა შენი სამსჯავრო. და ქვეყნიერების ვაჭრები იტირებენ და იგლოვებენ მის გამო, რადგან აღარავინ იყიდის მათ საქონელს: ოქროსა და ვერცხლის, ძვირფასი ქვებისა და მარგალიტების, ბისონისა და მოწეულის, აბრეშუმისა და ალისფრის, ყოველგვარი სურნელოვანი ხისა და სპილოს ძვლის ყოველგვარი ჭურჭლის, უძვირფასესი ხის, სპილენძის, რკინისა და მარმარილოს ყოველგვარი ჭურჭლის, დარიჩინისა და სურნელებათა, ნელსაცხებელთა და გუნდრუკისა, ღვინისა და ზეთისა, გამტკიცული ფქვილისა და ხორბლისა, პირუტყვისა და ცხვრებისა, ცხენებისა და ეტლებისა, მონებისა და ადამიანთა სულებისა. და ნაყოფნი, რომელნიც შენს სულს სურდა, გაგშორდა; და ყოველივე ნაზი და მშვენიერი დაგეკარგა, და მათ ვედარასოდეს ჰპოვებ. ამ ყოველივეს ვაჭრები, რომელნიც მისგან გამდიდრდნენ, შორს დადგებიან მისი სატანჯველის შიშით, იტირებენ და იგლოვებენ, და იტყვიან: ვაი, ვაი, დიდო ქალაქო, რომელიც შემოსილი იყო ბისონით, მოწეულითა და ალისფრით, და შემკული იყო ოქროთი, ძვირფასი ქვებითა და მარგალიტებით! რადგან ერთ საათში ასეთი დიდი სიმდიდრე არარად იქცა. და ყოველი მესაჭე, და ყველა, ვინც ხომალდებით მგზავრობს, და მეზღვაურნი, და ყველანი, ვინც ზღვით ვაჭრობენ, შორს დადგნენ, და ღაღადებდნენ, როცა იხილეს მისი წვის კვამლი, და ამბობდნენ: რომელი ქალაქი ჰგავს ამ დიდ ქალაქს! და თავზე მტვერი დაიყარეს, და ღაღადებდნენ ტირილითა და გლოვით, და ამბობდნენ: ვაი, ვაი, დიდო ქალაქო, რომლის სიძვირითაც გამდიდრდა ზღვაზე ხომალდების ყოველი მფლობელი! რადგან ერთ საათში გაპარტახდა იგი. გამოცხადება 18:8–19.

იესო ქრისტეს გამოცხადების ბეჭედახსნა მოიცავს შუალამის ღაღადის ცნობას. ეს ცნობა არის ეზეკიელის ოცდამეშვიდე თავის მეორე წინასწარმეტყველება, რომელიც სიცოცხლეს უბრუნებს გამხმარ, მკვდარ ძვლებს, რომლებიც სამნახევარი დღის განმავლობაში ქუჩებში ეყარნენ, როგორც ძლიერი ლაშქარი. ეს ცნობა არის ცნობა, რომელიც მოიცავს ჭეშმარიტებას, რომ უფალი სწორედ ისლამს იყენებს, რათა კვირადღის იძულებითი აღსრულების გამო აღმასრულებელი სამსჯავრო მოავლინოს შეერთებულ შტატებზე. ეს სამსჯავრო მოიწევა დიდი მიწისძვრის „საათში“, რომელიც ასევე ის „საათია“, როდესაც ხელწერა გამოჩნდა ბელშაცარის კედელზე. იმ ხელწერამ შიში წარმოშვა, რაც წარმოდგენილია როგორც ყოველი მეფისა და ვაჭრის შეპყრობა,

როდესაც დედამიწის პლანეტის ეკონომიკური წყობა ნგრევას განიცდის ისლამის „აღმოსავლეთის ქარის“ მიერ, რომელნიც ფარულად შეიპარნენ ბელშაცარის სამეფოში, სამხრეთისაკენ მდებარე უგულბელყოფილი ქვედა „კედლის“ გავლით.

„ქალაქი“ ანუ სამეფო, რომლის გამოც მეფეები და ვაჭარნი გლოვობენ და ამბობენ: „რომელი ქალაქია ამ დიდ ქალაქის მსგავსი?“ — არის ტვიროსის მეძავის სამეფო, რომელიც შემდეგ სწორედ იმავე მეფეებთან მღერის თავის სიმღერებს და სიძვას სჩადის. ყველა წინასწარმეტყველი ქვეყნის დასასრულზე ლაპარაკობს და ისინი ერთმანეთთან თანხმობაში არიან; ამიტომ ეზეკიელის ვაჭარნი იგივე ვაჭარნი არიან, რომელნიც გამოცხადების მეთვრამეტე თავში არიან. გამოცხადების მეთვრამეტე თავში სამგზის მოთქვამენ: „ვაი, ვაი“, როდესაც დიდი ქალაქი და დედამიწის ფინანსური წყობა დაემხო. ბერძნული სიტყვა, რომელიც ამ მონაკვეთში „ვაი“-დ არის ნათარგმნი, სწორედ iszelfde სიტყვაა, რომელიც გამოცხადების მერვე თავის მეცამეტე მუხლში სამგზის არის გამოყენებული და იქ სხვა ინგლისური სიტყვით არის ნათარგმნი.

და ვიხილე და მოვისმინე: ანგელოზი დაფრინავდა ცის შუაგულში და დიდი ხმით ამბობდა: ვაი, ვაი, ვაი დედამიწის მკვიდრთ, იმ სამი ანგელოზის საყვირის სხვა ხმების გამო, რომელთაც ჯერ კიდევ უნდა დასცენ! გამოცხადება 8:13.

მეფეები და ვაჭრები გლოვობენ მსოფლიო ეკონომიკის განადგურებას სიტყვებით: „ვაი, ვაი“, რაც ნიშნავს „უბედურებას, უბედურებას“, ხოლო „ვაი“ ისლამის სიმბოლოა. შიში, რომელიც ეუფლება ბელშაცარსა და მის მთავრებს, როდესაც კედელზე წარწერა ჩნდება, არის ის შიში, რომელიც წარმოიქმნება მაშინ, როცა პლანეტა დედამიწის ეკონომიკური სტრუქტურა ნადგურდება ისლამის უწყვეტი თავდასხმებით, რომელსაც ღმერთი იყენებს როგორც თავისი განგებითი ხელის იარაღს, რათა აღასრულოს თავისი აღმასრულებელი სამსჯავრო მათზე, ვინც სვამს ბაბილონის ღვინოს, ანუ კვირადღის აღსრულებას. ეს ჭეშმარიტება არის ესაია 23-ის „სატვირთის“ თემა ტვიროსის „მეძავის“ შესახებ.

ტვიროსის განაჩენი. ივალაღეთ, თარშიშის ხომალდებო, რადგან გაპარტახებულია იგი, ისე რომ არც სახლია და არც შესასვლელი; ქითიმის ქვეყნიდან ეუწყათ ეს. დადუმდით, კუნძულის მკვიდრნო, შენ, რომელიც ზღვით გამსვლელი ციდონის ვაჭრების მიერ აღივსე. და დიდ წყალთა გავლით შიხორის თესლი, მდინარის მოსავალი, მისი შემოსავალი იყო; და იგი ხალხთა ბაზარი იყო. შერცხვი, ციდონო, რადგან ზღვამ ილაპარაკა, ზღვის სიმაგრემ, და თქვა: არ ვიტანჯე მშობიარობით და არც ვშობე შვილები, არც ჭაბუკები გამომიზრდია და არც ქალწულები აღმიზრდია. როგორც ეგვიპტის ამბის გაგონებისას, ასე ძლიერ ეწამებათ ტვიროსის ამბის გაგონებისას. გადადით თარშიშში; ივალაღეთ, კუნძულის მკვიდრნო. განა ეს არის თქვენი მხიარული ქალაქი, რომლის დასაბამი უძველესი დღეებიდანაა? მისივე ფეხები წაიყვანენ მას შორს, ხიზნობად. ვინ განიზრახა ეს ტვიროსის წინააღმდეგ, გვირგვინოსანი ქალაქის წინააღმდეგ, რომლის ვაჭრები მთავრები არიან და რომლის მოვაჭრენი დედამიწის პატივდებულნი არიან? ცაბათო უფალმა განიზრახა ეს, რათა შებღალოს ყოველი დიდების სიამაყე და შეურაცხყოფაში მოაქციოს დედამიწის ყველა პატივდებული. გადაიარე შენს მიწაზე მდინარესავით, თარშიშის ასულო: აღარ არის ძალა. მან ზღვას გადაუწოდა ხელი, შეძრა სამეფოები; უფალმა

ბრძანება გასცა სავაჭრო ქალაქის წინააღმდეგ, რათა დაანგრის მისი ციხე-სიმაგრენი. და თქვა: აღარ გაიხარებ, ჩაგრულო ქალწულო, ციღონის ასულო; ადექი, გადადი ქითიმში; იქაც არ გექნება მოსვენება. აჰა, ქალდეველთა ქვეყანა; ეს ხალხი არ იყო, ვიდრე აშურმა იგი არ დააფუძნა უდაბნოში მცხოვრებთათვის; მათ აღმართეს მისი კოშკები, ააშენეს მისი სასახლეები; და მან იგი ნანგრევად აქცია. ივალალეთ, თარშიშის ხომალდებო, რადგან თქვენი სიმაგრე გაპარტახებულია. და იქნება იმ დღეს, რომ ტვიროსი დავიწყებული იქნება სამოცდაათი წელი, ერთი მეფის დღეების შესაბამისად; ხოლო სამოცდაათი წლის ბოლოს ტვიროსი იმღერებს, როგორც მემავი. აილე ქნარი, შემოუარე ქალაქს, დავიწყებული მემავო; ტკბილად დაუკარ, მრავალი სიმღერა იმღერე, რათა გაგიხსენონ. და იქნება სამოცდაათი წლის დასასრულის შემდეგ, რომ უფალი მოიხილავს ტვიროსს, და იგი დაუბრუნდება თავის გასამრჯელოს და იმრუშებს ქვეყნიერების ყველა სამეფოსთან დედამიწის ზურგზე. და მისი ვაჭრობა და მისი გასამრჯელო სიწმინდე იქნება უფლისათვის; არ დაიუნჯება და არ გადაიდება, რადგან მისი ვაჭრობა იქნება მათთვის, ვინც უფლის წინაშე მკვიდრობს, რათა ჯამონ საკმარისად და ჰქონდეთ გამძლე სამოსელი. ესაია 23:1-18.

სამოცდაათი წელი, რომელიც არის „ერთი მეფის დღეებით“, წარმოდგენილია ბაბილონის სამეფოთი, რადგან მეფე არის სამეფო, ხოლო სიტყვასიტყვითი ბაბილონი მეფობდა სამოცდაათი წლის განმავლობაში. სიტყვასიტყვითი ბაბილონის სამოცდაათი წელი დასრულდა იმ „საათში“, როცა ხელწერა გამოჩნდა ბელშაცარის ნადიმის დარბაზის კედლებზე. იმავე ღამეს იგი მოიკლა იმ ძალის მიერ, რომელიც „კედლის“ გავლით შეუმჩნევლად შემოვიდა, რადგან იგი მართავდა ღრეობას და სვამდა ბაბილონის ღვინოს, მაშინ როცა ნაბუქოდონოსორის ორკესტრი უკრავდა მუსიკას, ტვიროსის მემავი გალობდა ტკბილ მელოდიას, ხოლო განდგომილი ისრაელი ცეკვავდა და თაყვანს სცემდა.

შემდეგ შიშმა მოიცვა ყველა ჩართული, რადგან ღმერთმა „განიზრახა ტვიროსის წინააღმდეგ“ და „დაადგინა“, „შეებილწა ყოველი დიდების სიამაყე და შეურაცხეყო ქვეყნის ყოველი პატივდებული.“ ამიტომ ღმერთმა „შეარყია სამეფოები“ იმ „საათის“ „დიდი მიწისძვრით“, რადგან ღმერთს „ბრძანება ჰქონდა გაცემული ვაჭარ“ სამეფოზე, „მისი სიმაგრეების დასაღუპად.“ ბელშაცარის შიშის „საათში“ მეფეებმა და ვაჭრებმა ძიება დაიწყეს, რათა გაეგოთ კედელზე ცეცხლოვანი სიტყვების მნიშვნელობა. ბელშაცარის სიკვდილი ეს-ეს არის უნდა მოხდეს, მაგრამ იმ მომენტში იგი ჯერ კიდევ ცოცხალია. ამიტომ იგი ცდილობდა გაეგო იდუმალი სიტყვები და ჯილდოებს სთავაზობდა ბრძენკაცებს, თუ შეძლებდნენ წარწერის განმარტებას, მაგრამ ეს ვერ მოხერხდა, რადგან ბაბილონის ბრძენკაცები ბიბლიის შესწავლის ისეთ მეთოდოლოგიას იყენებენ, რომელიც ჭეშმარიტების ყალბი იმიტაცია იყო. იდუმალი სიტყვები ჰგავს ხილვას დაბეჭდილი წიგნისას.

მაშინ შემოვიდნენ მეფის ყველა ბრძენი კაცი; მაგრამ მათ ვერ შეძლეს წარწერის წაკითხვა და მისი განმარტების მეფისთვის უწყება. მაშინ მეფე ბელშაცარი დიდად შეძრწუნდა, სახე შეეცვალა და მისი დიდებულნი გაოცდნენ. ხოლო დედოფალი, მეფისა და მისი დიდებულების სიტყვების გამო, შევიდა ნადიმის სახლში;

დედოფალმა თქვა: მეფეო, იცოცხლე უკუნისამდე! ნუ შეგაწუხებს შენი ფიქრები და ნურც სახე შეგეცვლება. არის კაცი შენს სამეფოში, რომელშიც წმიდა ღმერთების სულია; და შენი მამის დღეებში მასში აღმოჩნდა ნათელი, გონიერება და სიბრძნე, ღმერთების სიბრძნის მსგავსი; და მეფე ნაბუქოდონოსორმა, შენმა მამამ, მეფემ, ვამბობ, შენმა მამამ, იგი დააყენა ჯადოქართა, მისანთა, ქალდეველთა და მკითხავთა უფროსად; რადგან იმავე დანიელში, რომელსაც მეფემ ბელტეშაცარი უწოდა, აღმოჩნდა აღმატებული სული, ცოდნა და გონიერება, სიზმართა განმარტება, რთული თქმულებების ახსნა და საეჭვოთა გადაწყვეტა; ახლა მოუხმეთ დანიელს, და ის გიჩვენებთ განმარტებას. მაშინ დანიელი მეფის წინაშე მოიყვანეს. მეფემ მიმართა დანიელს და უთხრა: შენ ხარ ის დანიელი, იუდას ტყვეთაგან, რომელიც ჩემმა მამამ, მეფემ, იუდეიდან გამოიყვანა? მეც მსმენია შენზე, რომ ღმერთების სულია შენში და რომ ნათელი, გონიერება და აღმატებული სიბრძნე შენში მოიპოვება. ახლა კი ბრძენნი და მისნები ჩემ წინაშე მოიყვანეს, რათა ეს წარწერა წაეკითხათ და მისი განმარტება მაცნობონ; მაგრამ მათ ვერ შეძლეს ამ საქმის განმარტების ჩვენება. ხოლო მე შენზე მსმენია, რომ შეგიძლია განმარტებათა მიცემა და საეჭვოთა გადაწყვეტა; ახლა, თუ შეძლებ ამ წარწერის წაკითხვას და მისი განმარტების ჩემთვის უწყებას, შეგმოსავენ ძოწეულით, ოქროს ჯაჭვს მოგასხამენ ყელზე და სამეფოში მესამე მმართველი იქნები. დანიელი 5:8–16.

სასახლეში მყოფი დედოფალი ბელშაცარის ცოლი კი არ იყო, არამედ მისი პაპის დედოფალი; და მან იცოდა, ვის შეეძლო კედელზე დაწერილის წაკითხვა. იმ სამეფოში იყო ეკლესია (რადგან ქალი წინასწარმეტყველურად ეკლესიას ნიშნავს), რომელმაც იცოდა, ვის შეეძლო ღვთის საიდუმლოთა შეცნობა.

სასახლეში იყო ერთი ქალი, რომელიც ყველა მათგანზე ბრძენი იყო,—ბელშაცარის პაპის დედოფალი. ამ საგანგებო ვითარებაში მან მეფეს ისეთი სიტყვებით მიმართა, რომლებმაც სიბნელეში ნათლის სხივი შეიტანეს. „ჰოი, მეფეო, იცოცხლე უკუნისამდე,“—თქვა მან,—„ნუ შეგაშფოთებენ შენს ფიქრნი და ნურც შენი სახე შეიცვლება. არის კაცი შენს სამეფოში, რომელშიც წმიდა ღმერთების სულია; და შენი მამის დღეებში ნათელი, გონიერება და სიბრძნე, ღმერთების სიბრძნის მსგავსი, აღმოჩნდა მასში; იგი მეფე ნაბუქოდონოსორმა, შენმა მამამ, მეფემ, ვამბობ, შენმა მამამ, დაადგინა ჯადოქართა, ასტროლოგთა, ქალდეველთა და მისანთა მთავრად; ...ახლა კი მოუხმონ დანიელს, და ის განმარტავს ახსნას.“

„მაშინ დანიელი მეფის წინაშე მოიყვანეს.“ თავის გამაგრებისა და თავისი ძალაუფლების წარმოსაჩენად ძალისხმევა რომ მოიხმარა, ბელშაცარმა თქვა: „შენ ხარ ის დანიელი, იუდას ტყვეთა ძეთაგანი, რომელიც მეფემ, მამაჩემმა, იუდეიდან გამოიყვანა? მე კიდევ მსმენია შენზე, რომ ღმერთების სული არის შენში და რომ ნათელი, გონიერება და აღმატებული სიბრძნე მოიპოვება შენში.... ახლა, თუ შეძლებ ამ წარწერის წაკითხვას და მის განმარტებას განმიცხადებ, ძოწეულით შეიმოსები, კისერზე ოქროს ჯაჭვი გექნება და სამეფოში მესამე მმართველი იქნები.“

„დანიელი არ იყო განცვიფრებული მეფის გარეგნობით და არც მისმა სიტყვებმა დააზნია ან დააშინა იგი. „შენი ძღვენი შენთვისვე იყოს,“ — უპასუხა მან, — „და შენი ჯილდო სხვას მიეცი; მე კი მეფეს წავუკითხავ ამ წარწერას და განვუცხადებ მის

განმარტებას. ჰე, მეფეო, უზენაესმა ღმერთმა ნაბუქოდონოსორს, შენს მამას, მისცა სამეფო, დიდება, პატივი და ღირსება.... ხოლო როდესაც მისი გული აღზევდა და მისი სული ქედმაღლობით გამტკიცდა, ჩამოაგდეს იგი თავისი სამეფო ტახტიდან და წაართვეს მისი დიდება.... და შენ, მისი ძე, ბელშაცარ, არ დაიმდაბლე შენი გული, თუმცა ეს ყოველივე იცოდი, არამედ აღიმადლე თავი ზეცის ღმერთის წინააღმდეგ; და მოიტანეს შენ წინაშე მისი სახლის ჭურჭელი, და შენც, შენმა მთავრებმაც, შენმა ცოლებმაც და შენმა ხარჭებმაც მათში სვით, და ადიდებდით ვერცხლის, ოქროს, სპილენძის, რკინის, ხის და ქვის ღმერთებს, რომლებიც ვერც ხედავენ, ვერც ისმენენ და ვერც იციან; ხოლო ღმერთი, რომლის ხელშიც არის შენი სუნთქვა და რომელსაც ეკუთვნის ყველა შენი გზა, არ განადიდებ.“

„ეს არის დაწერილი წარწერა: მენე, მენე, თეკელ, უფარსინ. აი ამის განმარტება: მენე — ღმერთმა დაითვალა შენი სამეფო და ბოლო მოუღო მას. თეკელ — სასწოროზე იქენ აწონილი და ნაკლული აღმოჩნდი. ფერეს — შენი სამეფო გაყოფილია და მიდიელებსა და სპარსელებს მიეცა.“

„დანიელი არ გადაუხვევია თავის მოვალეობას. მან მეფეს წინ დაუყენა მისი ცოდვა და უჩვენა ის გაკვეთილები, რომლებიც შეეძლო ესწავლა, მაგრამ არ უსწავლია. ბელშაცარს ყურად არ ელო მისთვის ასე მნიშვნელოვანი მოვლენები. მან სწორად არ წაიკითხა თავისი პაპის ისტორია. მასზე დაკისრებული იყო ჭეშმარიტების ცოდნის პასუხისმგებლობა, მაგრამ პრაქტიკული გაკვეთილი, რომლის სწავლაც და რომლის მიხედვით მოქმედებაც შეეძლო, გულთან არ მიუტანია; და მისმა მოქმედების გზამ გარდაუვალი შედეგი მოიტანა.“

„ეს იყო ქალდეველთა მეფის მიერ გამართული ტრაზახის უკანასკნელი ნადიმი; რადგან მას, ვინც დიდხანს ითმენს ადამიანის უკუღმართობას, უკვე გამოტანილი ჰქონდა შეუქცევადი განაჩენი. ბელშაცარმა დიდად შეურაცხყო იგი, ვინც მეფედ აღაზევა იგი, და მას გამოეცალა მისი გამოსაცდელი ვადა. მაშინ, როცა მეფე და მისი დიდებულნი ქეიფის უმაღლეს მწვერვალზე იმყოფებოდნენ, სპარსელებმა ევფრატი თავის კალაპოტიდან გადააგდეს და დაუცველ ქალაქში შეიჭრნენ. ხოლო იმ დროს, როცა ბელშაცარი და მისი მთავარნი იეჰოვას წმინდა ჭურჭლიდან სვამდნენ და თავიანთ ვერცხლისა და ოქროს ღმერთებს ადიდებდნენ, კიროსი და მისი მეომრები სასახლის გალავნის ქვეშ იდგნენ. „იმავე ღამეს,“ ამბობს ჩანაწერი, „მოკლულ იქნა ბელშაცარი, ქალდეველთა მეფე. და მიდიელმა დარიოსმა დაიპყრო სამეფო.““ Bible Echo, May 2, 1898.

კრიზისის შუაგულში დედოფალმა (ეკლესიამ) შეიცნო, რომ არსებობს წყარო, რომელსაც შეუძლია „Future for America“-ს იდენტიფიცირება. დანიელი კვლავ დგას თავის წილხვედრში, რათა აღასრულოს თავისი დანიშნულება დღეების დასასრულს. შადრაქის, მეშაქისა და აბედნეგოს მიერ ცეცხლის ღუმელში მიცემული დროშის დამოწმება ახლა დანიელის მიერაც არის მოცემული, ვინაიდან იგი ჭეშმარიტების ხაზს ამატებს იმას, რომ კვირის კანონის კრიზისის „ჟამს“ ისინი, ვინც დროშას წარმოადგენენ, სახელმწიფო ხელისუფალთა წინაშე იქნებიან მიყვანილნი, რათა ჭეშმარიტების შესახებ დაამოწმონ.

“ისინი გადაგცემენ საბჭოებს, ... ჰო, მთავართა და მეფეთა წინაშეც მიგიყვანენ ჩემი სახელისთვის, მათთვის და წარმართთათვის სამოწმებლად.’ მათე 10:17, 18, R. V. დევნა გაავრცელებს ნათელს. ქრისტეს მსახურნი წარდგენილნი იქნებიან ქვეყნიერების დიდებულთა წინაშე, რომელთაც, ამის გარეშე, შესაძლოა არასოდეს მოესმინათ სახარება. ჭეშმარიტება ამ კაცთა წინაშე დამახინჯებულად იყო წარმოდგენილი. მათ ყური უგდეს ცრუ ბრალდებებს ქრისტეს მოწაფეთა რწმენის შესახებ. ხშირად მისი ნამდვილი ხასიათის შეცნობის მათი ერთადერთი საშუალება იმათი მოწმობაა, ვინც თავისი რწმენის გამო სამსჯავროზე არიან მიყვანილნი. დაკითხვისას მათ პასუხის გაცემას მოსთხოვენ, ხოლო მათ მსაჯულებს — მოწმობის მოსმენას, რომელსაც ისინი წარმოთქვამენ. ღმერთის მაღლი მიეცემა მის მსახურთ ამ საჭიროების ჟამს. ‘მოგეცემათ თქვენ,’ ამბობს იესო, ‘იმავე ჟამს, რა უნდა ილაპარაკოთ. რადგან თქვენ კი არ ლაპარაკობთ, არამედ თქვენი მამის სულია, რომელიც ლაპარაკობს თქვენში.’ როგორც ღმერთის სული გაანათებს თავისი მსახურთა გონებას, ჭეშმარიტება წარმოდგენილი იქნება თავისი ღვთიური ძალითა და სიძვირფასით. ისინი, ვინც უარყოფენ ჭეშმარიტებას, აღდგებიან მოწაფეთა დასადანაშაულებლად და დასაჩაგრად. მაგრამ დანაკლისისა და ტანჯვის ქვეშ, თვით სიკვდილამდეც კი, უფლის შვილებმა უნდა გამოავლინონ თავიანთი ღვთიური მაგალითის სიმშვიდე. ამგვარად გამოჩნდება განსხვავება სატანის მოქმედთასა და ქრისტეს წარმომადგენლებს შორის. მაცხოვარი ამაღლდება მთავართა და ხალხის წინაშე.” — *The Desire of Ages*, 354.

როგორც იმ სამმა ღირსეულმა კაცმა, დანიელიც არ იყო დაინტერესებული რაიმე ძღვენით და არც სჭირდებოდა წინასწარ გაემეორებინა, რის თქმასაც აპირებდა. მან სრულიად უბრალოდ წარმოადგინა კედელზე გამოსახული „შვიდი ჟამის“ განმარტება.

ბელშაცარის ამბავს მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.

„ვინც ღვთის საქმეში ორგულობს, პრინციპულობას არის მოკლებული; მათი მოტივები ისეთი ხასიათის არ არის, რომ ყოველგვარ გარემოებაში მართებულის არჩევისკენ წარუბდეს. ღვთის მსახურებმა მუდამ უნდა გრძნობდნენ, რომ თავიანთი უფლის თვალწინ იმყოფებიან. ის, ვინც ბელშაცარის მკრეხელურ ნადიმს ადევნებდა თვალს, ესწრება ყველა ჩვენს დაწესებულებაში, ვაჭრის საანგარიშო ოთახში, კერძო სახელოსნოში; და უსისხლო ხელი ისევე უეჭველად აღნუსხავს თქვენს დაუდევრობას, როგორც აღნუსხა მკრეხელი მეფის საშინელი განაჩენი. ბელშაცარის მსჯავრი ცეცხლოვანი სიტყვებით დაიწერა: „სასწორზე აიწონე და ნაკლული აღმოჩნდი“; და თუ თქვენ ვერ შეასრულებთ ღმერთისგან თქვენზე დაკისრებულ მოვალეობებს, თქვენი მსჯავრიც იგივე იქნება.“ *Messages to Young People*, 229.